

Šī ir liela diena Eiropas vienotībai.

Šorīt Eiropas Parlamentam bija gods uzņemt prezidentu Zelenski — īstu Ukrainas tautas drosmes, bezbailības un sīkstuma paraugu. Prezidents Zelenskis teica runu mūsu zālē, bet viņa vārdi atbalsojās visā Eiropā. Tā bija vienotības vēsts, kas atgādināja, ka cīņa par Ukrainu ir ne tikai par teritoriju, bet arī par mūsu kopīgajām vērtībām.

Drīz būs apritējis gads, kopš Krievija nelikumīgi iebruka suverēnajā un neatkarīgajā Ukrainā. Ar savu pilnīgo solidaritāti ar Ukrainas tautu varam lepoties.

Taču karš Ukrainā turpinās. Mēs nevaram ļauties no kara pagurt, jo tieši uz to cer Kremļis. Tas vēlas izsmelt mūsu sistēmu resursus un mūsu pacietību.

Ukrainai joprojām ir vajadzīgs lielāks atbalsts.

Ukrainai ir vajadzīgi ieroči. Nākamajā kara posmā vajadzēs vairāk smagā bruņojuma. Ir jādomā par tankiem, reaktīvajām lidmašīnām un tāldarbības aizsardzības sistēmām, un jārikojas ātri. Mēs nevaram atļauties ieslīgt pašpmierinātībā.

Tikai tā varam palīdzēt panākt mieru. Mieru ar cieņu. Mieru ar brīvību. Mieru ar taisnīgumu.

Ukraina ir Eiropa. Pērn mēs pieņēmām vēsturisku lēmumu Ukrainai un Moldovai piešķirt ES kandidātvalsts statusu. Tas bija nevis vienkārši simbolisks akts, bet gan stingrs apliecinājums, ka Ukrainas vieta ir Eiropas Savienībā. Mums jābūt gataviem doto vārdu turēt. Ukraina ir spērusi lielus soļus uz priekšu reformu īstenošanā. Un es ceru, ka pievienošanās sarunas varētu sākties, cik vien drīz iespējams, kad Ukraina būs izpildījusi visus nepieciešamos kritērijus.

Pagājušais gads arī pierādīja, ka varam kopīgiem spēkiem stāties pretī izaicinājumiem, kas saistīti ar lielām cilvēku plūsmām. Esam pierādījuši, ka tas ir mūsu spēkos.

Gadu no gada, ik sasaukumu migrācija mums bijis aktuāls izaicinājums, tomēr mums nav izdevies vienoties par ilgtspējīgu pieeju ilgākam laikam.

Zinu, cik vilinoši ir šo jautājumu atstāt dalībvalstu ziņā. Tas ir labi zināms autokrātiem. Uz to paļaujas ciniķi. Tieši šajos grūtajos brīžos mums šim kārdinājumam jāpretojas visstingrāk.

Mana pamatdoma ir pavisam vienkārša: ir tādi jautājumi, kuri jārisina Eiropas līmenī. Pat ja tie ir sarežģīti un daudzšķautņaini, mēs esam panākuši — un varam panākt — vienošanās, kas sniedzas tālu pāri tūlītējo vajadzību robežām.

Eiropas Migrācijas un patvēruma pakts jau iezīmē plānu.

- Pēdējā laikā daudz — un pamatoti — spriests par ārējās robežas stiprināšanu. Taču nedrīkst aizmirst, ka šos jautājumus, sargādami Šengenas zonas integritāti, varam sākt risināt jau ar vienošanos par Patvēruma procedūras regulu un par skrīningu.
- Esam sprieduši par sekundārās kustības un īstenas solidaritātes jautājumu risināšanu. Bet atbildes var dot vienošanās par *Eurodac* un Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulu.
- Tāpat esam sprieduši par ārējo dimensiju un mūsu centieniem sadarboties ar svarīgām trešām valstīm. Un šī diskusija jau ir paredzēta Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulā. Šajā kontekstā vairāk jārunā arī par atgriešanu. Joprojām atpakaļ tiek atgriezti pārāk maz cilvēku, kuri būtu jāatgriež un kuri savā izcelsmes valstī būtu drošībā. To ir grūti izskaidrot sabiedrībai. Mēs varam strādāt labāk. Varam nodrošināt, ka resursi tiek atvēlēti tiem, kam tie vajadzīgi visvairāk.
- Migrācijas pakts var kalpot pat plašākām vajadzībām. Pilnīgā veidolā tas attiektos arī uz krīzēm, nepārvaramas varas situācijām un citiem neparedzētiem apstākļiem.

Tāpēc mēs nevaram novirzīties no mērķa šā sasaukuma laikā pabeigt patvēruma un migrācijas tiesiskā regulējuma reformu.

Šādu apņemšanos Eiropas Parlaments un piecas Padomes prezidentvalstis pauda Eiropas iedzīvotājiem pagājušā gada septembrī. Jebkādas debates ārpus šīs sistēmas būs vērstas tikai uz to, lai šo reformu aizkavētu vai pat liktu tai ceļā šķēršļus.

Nedrīkst zaudēt laiku. Ir izšķirīgi svarīgi abu likumdevēju sarunas sākt tuvākajos mēnešos, lai būtu pietiekami daudz laika panākt pareizo līdzsvaru un rast pieeju, kas būtu humāna un taisnīga pret tiem cilvēkiem, kuri lūdz aizsardzību, nelokāma pret tiem, kuri nav uz to tiesīgi, un stingra pret tiem, kuri ekspluatē visneaizsargātākos mūsu planētas iedzīvotājus.

Un jūs tikpat labi kā es zināt, ka migrācija ir tikai viens no izaicinājumiem, ar ko Eiropa pašlaik saskaras. Šajā globālās nestabilitātes laikā, kad inflācija ir augsta, enerģija — dārga, rūpniecībai iet smagi un mājsaimniecības cīnās ar rēķinu slogu, ir jāliek lietā mūsu vērtīgākais instruments.

Šogad vienotajam tirgum aprit 30 gadi. Šajā laikā tas cilvēkiem, uzņēmumiem un patērētājiem sniedzis daudz vairāk iespēju, nekā mēs jebkad būtu varējuši iedomāties. Tas ir pasaules lielākais vienotais *demokrātiskais* tirgus, kas ir nostiprinājis mūsu vietu pasaulē. Pat laikā, kad mūsu eiropeskā pieeja tiek apšaubīta. Mēs joprojām nosakām globālus standartus. Jo pasaule zina, ka mūsu atvērtās sabiedrības un atvērtā tirgus pieeja darbojas.

Eiropa var piedāvāt daudz vairāk, nekā mums pašiem liekas.

Un to mēs varam likt lietā. Paātrināsim investīcijas Eiropā, lai atgrieztu ekonomiku uz stabila izaugsmes ceļa un vēl vairāk kāpinātu konkurētspēju! Mums nav no jauna jāizgudro ritenis — *NextGenerationEU* finansējums joprojām ir gatavs un pieejams. Līdztekus notiek DFS pārskatīšana, kas mums dos iespēju pārdalīt līdzekļus tām daļām, kuras sarunu laikā nebija tik prioritāras.

Vēl pagājušajā nedēļā izskanēja ziņa, ka enerģētikas un elektroenerģijas uzņēmumi 2022. gadā guva rekordlielu peļņu. Ir pienācis laiks ar divkāršu spar strādāt pie tā, lai īstenotu negaidītas papildu peļņas nodokļa ideju.

Zinu, ka lēmums par to jau ir pieņemts, tomēr apstākļos, kad viens enerģētikas uzņēmums vien ir guvis papildu ieņēmumus aptuveni 40 miljardu euro apmērā, bet cilvēkiem un uzņēmumiem vajadzīgs atbalsts, man ir skaidrs, ka plaisu joprojām ir pārāk daudz.

Jaunākās prognozes rāda, ka Eiropas Savienība nākamajos 5 gados spēs apgūt vairāk atjaunīgās enerģijas nekā iepriekšējos 20 gados. Šis pārkārtošanās nepieciešamība ir nevis drauds, bet gan izdevība.

Šorīt Parlaments pieņēma nostāju par ES Gāzes regulu un par pēdējo lielo paketes "Gatavi mērķrādītājam 55 %" dokumentu — Ēku energoefektivitātes direktīvu. Pārejai, par kuru vienojāmies Eiropas Klimata aktā, vajadzīgs tiesiskais regulējums, un nu ir sācies pēdējais tā sagatavošanas posms.

Eiropas Savienībai būtu jāmēģina pasaules mērogā iegūt konkurences priekšrocības, bet tas darāms, neatsakoties no demokrātiskajām vērtībām un īstenojot klimata programmu ar īpašo tiesisko regulējumu.

Un šajā procesā joprojām aktuāls ir tas, ko es teicu decembrī: mums nebūtu jāiesaistās riskantajā sacensībā par to, kurš ātrāk sasniegs protekcionalisma galēji zemāko robežu. Nav vajadzības norobežoties no pasaules. Mūsu ekonomika gadu gaitā izaugsmi piedzīvojusi tieši tāpēc, ka esam iestājušies par pretējo.

Mūsu pieeja darbojas.

Tas sakāms arī par mūsu centieniem palielināt iestāžu integritāti, neatkarību un pārskatatbildību. Šajā sakarā priecājos jūs informēt, ka vakar vakarā pieņemām pirmos šīs jomas pasākumus, un esmu pārliecināta, ka mēs turpināsim atjaunot uzticēšanos Parlamentam un mūsu projektam.

Visbeidzot, es vēlos godināt Niku Anastasiadi, kurš pēc 10 gadiem Kipras prezidenta amatā drīz vadības grožus nodos citam. Paldies par to, ka veltījāt sevi Eiropas projektam un mieram, un par visu, ko pēdējos desmit gados esat darījis reģiona stabilitātes labā! Jūsu pēctecim nebūs viegli jums līdzināties.

Paldies!